

**A Magyar Nemzeti Bank 11/2024. (IX.24.) számú ajánlása
a biztosítási alapú befektetési termékek értékesítése során felmerülő érdekkonfliktusok
azonosításáról és kezeléséről**

I. Az ajánlás célja és hatálya

Az ajánlás célja a biztosítási alapú befektetési termékek (a továbbiakban: IBIP) értékesítése során felmerülő esetleges érdekkonfliktusok azonosításával és kezelésével kapcsolatban a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) elvárásainak megfogalmazása, és ezzel a jogalkalmazás kiszámíthatóságának növelése, a vonatkozó jogszabályok egységes alkalmazásának elősegítése. Az ajánlás célja továbbá az IBIP-et értékesítő intézmények által készítendő összeférhetlenségi politikának kiemelten az ösztönzési rendszerrel összefüggő részei tekintetében felmerülő MNB elvárások, valamint az alkalmazott intézkedésekkel kapcsolatos jó gyakorlatok rögzítése.

Az ajánlás kidolgozása során figyelembevételre kerültek a biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvénynek (a továbbiakban: Bit.) a biztosítási értékesítésről szóló 2016. január 20-i (EU) 2016/97 európai parlamenti és tanácsi irányelvet átültető rendelkezései, valamint az (EU) 2016/97 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a biztosítási alapú befektetési termékek értékesítésére vonatkozó tájékoztatási követelmények és üzletviteli szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló 2017. szeptember 21-i (EU) 2017/2359 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (a továbbiakban: IBIP rendelet).

- a) Az ajánlás címzettjei a Magyarország területén IBIP-et értékesítő függő és független biztosításközvetítők (a továbbiakban együtt: biztosításértékesítő), továbbá
- b) biztosítók

(a továbbiakban együtt: intézmény).

Az MNB felhívja a figyelmet, hogy amennyiben az IBIP értékesítője a biztosító Bit. 4. § (1) bekezdés 34. a) pontja szerinti ügynöke, akkor a jogszabályoknak – köztük az IBIP rendeletnek – való megfelelés a biztosító felelőssége, ugyanakkor a biztosító megbízásából a megfeleléshez szükséges intézkedéseket az ügynökre vonatkozóan – akár részben – maga az ügynök is meghatározhatja, elvégezheti.

Jelen ajánlás a jogszabályi rendelkezésekre teljeskörűen nem utal vissza az elvek és elvárások megfogalmazásakor, az ajánlás címzettjei a kapcsolódó jogszabályi előírásoknak való megfelelésre azonban természetesen továbbra is kötelesek.

Az ajánlás a teljes biztosításközvetítői piac összeférhetlenségi szabályzatainak, átfogó elemzéseinek és érdekkonfliktus-kezelési gyakorlatainak áttekintése alapján azonosított jó és rossz gyakorlatokat tartalmazza. A biztosítási értékesítés során felmerülő esetleges érdekkonfliktusok azonosítása és azok kezelése ugyanakkor nem kizárólag ezen jó gyakorlatok alkalmazásával és rossz gyakorlatok elkerülésével valósítható meg. Az MNB azt is hangsúlyozza, hogy egyetlen jó gyakorlat feltehetően nem elegendő a jogszabályi megfelelés biztosításához, hanem több jó gyakorlat párhuzamos, rendszerben történő alkalmazása szükséges.

Az MNB jelzi egyúttal, hogy az ajánlás nem kizárólagos jó gyakorlatokat határoz meg, az érdekkonfliktusok adott esetben akár egyszerűbb, akár összetettebb módon is kezelhetők, ezt minden érintett intézménynek saját magának szükséges mérlegelnie és meghatároznia.

Jelen ajánlás adatkezelési, adatvédelmi kérdésekben iránymutatást nem fogalmaz meg, a személyes adatok kezelése vonatkozásában semmilyen elvárást nem tartalmaz, és az abban foglalt

követelmények semmilyen módon nem értelmezhetők személyes adatok kezelésére vonatkozó felhatalmazásnak. Az ajánlásban rögzített felügyeleti elvárások teljesítésével összefüggésben történő adatkezelés kizárólag a mindenkor hatályos adatvédelmi jogszabályi rendelkezések betartásával végezhető.

II. Értelmező rendelkezések

1. Jelen ajánlás alkalmazásában:

- a) *érdekkonfliktus*: az IBIP-hez kapcsolódó biztosítási értékesítési tevékenységek folytatása során keletkező és az ügyfél érdekei sérelmének kockázatával járó, a biztosítási értékesítési tevékenységek eredményéhez kapcsolódó helyzet, melyhez valamely – IBIP Rendelet 2. cikk 1. pontja szerinti – érintett személynek vagy bármely, hozzájuk ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó személynek olyan érdeke fűződik, amely eltér az ügyfél vagy a potenciális ügyfél biztosítási értékesítési tevékenységek eredményéhez fűződő érdekétől, és az értékesítési tevékenységek eredményét az ügyfél kárára képes befolyásolni, különös tekintettel azokra a helyzetekre, amikor az IBIP értékesítésével kapcsolatos közvetítői díj, jutalék vagy bármely nem pénzbeli előny, amelyet az ügyfél vagy az ügyfél nevében eljáró személy kivételével bármely fél számára kifizetnek vagy juttatnak, alkalmas arra, hogy káros hatást gyakoroljon az ügyfélnek nyújtott szolgáltatás minőségére, vagy akadályozza az intézményt abban, hogy teljesítse a Bit. 130/A. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét;
- b) *termékgazda*: az ügyfeleknek történő értékesítésre kínált biztosítási termékeket előállító biztosító;
- c) *versengő termék*: az intézmény által előállított vagy értékesíthető, a Bit. 4. § (1) bekezdés 111. pontja szerinti termék, kiemelve, hogy a hivatkozott 111. pont b) és c) alpontjai alapján az nem zárható ki, hogy az általános és a nyugdíjcélú IBIP is versengőnek minősül.

2. Az 1. pontban nem definiált fogalmak a Bit.-ben és az IBIP rendeletben meghatározottak szerint értelmezendők.

III. Az összeférhetlenségi szabályzattal és az ösztönzők, illetve ösztönzési rendszer átfogó elemzésével kapcsolatos elvárások

3. Az MNB IBIP termékekre vonatkozó elvárása, hogy az intézmény ösztönzőivel, ösztönzési rendszerével összefüggő érdekkonfliktusok azonosítása és feltárása úgy alapuljon az átfogó elemzésen, hogy az átfogó elemzés által feltárt új érdekkonfliktus-helyzet kapcsán az intézmény végezze el az összeférhetlenségi szabályzat kiegészítését, módosítását. Az elemzéstől függetlenül feltárt új, az ösztönzési rendszerrel összefüggő esetleges érdekkonfliktus esetén – amennyiben az az ösztönzési rendszerre hatással van – az átfogó elemzés és az összeférhetlenségi szabályzat aktualizálása indokolt.
4. Az összeférhetlenségi szabályzattal szembeni általános elvárás, hogy az összhangban álljon az intézmény sajátosságaival, értékesítési struktúrájával és ösztönzési rendszerével, továbbá tartalmazza a releváns, mindenkor hatályos jogszabályi hivatkozásokat.
5. Az összeférhetlenségi szabályzatot egyediesíteni kell, ami azt jelenti, hogy az intézménynek szükséges rögzítenie az esetleges összeférhetlenség értékeléséhez elengedhetetlen szempontokat, meg kell állapítania az esetleges összeférhetlenségi helyzeteket és az azok

rendezésére szolgáló intézkedéseket és eljárásokat, illetve rendelkeznie kell arról, hogy nem azonosított összeférhetlenségi és érdekkonfliktust okozó helyzetet. Elvárt, hogy az intézmény részletesen dokumentálja a jelen pontban ismertetett azonosítás folyamatát és szempontrendszerét.

6. Az MNB álláspontja szerint nem tekinthető az összeférhetlenségi szabályzat attól egyediesítettnek, személyre szabottnak, ha a jogszabályi rendelkezések szerepeltetésén túlmenően kizárólag arról rendelkezik, hogy az intézmény mely szervezeti egységének, illetve vezetőjének a feladata az összeférhetlenséggel, illetve érdekkonfliktussal kapcsolatos egyes intézkedések elvégzése.
7. Az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha az intézmény az összeférhetlenségi szabályzatát úgy alakítja ki, hogy legalább az alábbi négy lépés szerint meghatározza, hogy
  - a) az IBIP értékesítése során esetlegesen előforduló érdekkonfliktus-helyzeteket milyen módszerrel és milyen időközönként lehet és szükséges azonosítani;
  - b) az intézményre nézve egyedileg milyen, potenciálisan érdekkonfliktushoz vezető helyzetek fordulhatnak elő az értékesítés során;
  - c) a feltárt, potenciálisan érdekkonfliktust eredményező helyzetet hogyan lehet érdemben kezelni, az ügyfél érdekei sérelmét megelőzni;
  - d) az érdekkonfliktusok kezelésének hatékonyságát milyen módszerrel és rendszerességgel szükséges visszamérni.
8. Az MNB nem tartja megfelelő gyakorlatnak az esetlegesen érdekkonfliktust eredményező helyzetek általános, címszavakban történő felsorolásszerű meghatározását.
9. Az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha az összeférhetlenségi szabályzat az adott intézmény egyedi körülményeire szabva komplex intézkedéseket határoz meg a feltárt érdekkonfliktus-helyzetek kezelésére. Az MNB szerint kifejezetten rossz gyakorlatnak minősül például, ha az intézmény a feltárt érdekkonfliktus-helyzetet kizárólag oktatás megtartásával kezeltnak nyilvánítja.
10. Elvárás, hogy a feltárt érdekkonfliktus-helyzet esetén a szabályzat a gyakorlatban megvalósítható, hatékony megoldási javaslatot tartalmazzon az ügyfelek érdekei sérelmének megelőzésére. Az érdekkonfliktus-helyzetet értelemszerűen nem kezeli valamennyi szerződés értékesítési körülményeinek utólagos ellenőrzése, még akkor sem, ha utólag bebizonyosodik, hogy az érdekkonfliktus nem volt hatással az értékesítés eredményére, az adott ügyfél részére az igényének leginkább megfelelő (pl. legalacsonyabb költség szerkezetű) termék került értékesítésre.
11. Új, nem kezelt érdekkonfliktus észlelése esetén elvárás, hogy az intézmény a szabályzat felülvizsgálatát haladéktalanul, de legkésőbb 30 napon belül kezdje meg, és az ügyfelek érdekei sérelmének megelőzéséhez szükséges intézkedéseket legkésőbb 60 napon belül tegye meg. Amennyiben az intézkedések megtétele 60 napon belül nem lehetséges teljeskörűen, úgy az MNB elvárja, hogy az intézmény az új, nem teljeskörűen kezelt érdekkonfliktus megszüntetése érdekében azonos határidőn belül ideiglenes intézkedéssel kezelje, mérsékelje az érdekkonfliktust.
12. Elvárt, hogy a szabályzat kötelezze a természetes személy biztosításértékesítőket új, nem kezelt

érdekkonfliktus észlelésekor a szabályzatban meghatározott személy értesítésére.

13. Az ösztönzők, illetve az ösztönzési rendszer átfogó elemzésével kapcsolatban az MNB az alábbi elvárásokat, jó gyakorlatokat rögzíti.
- a) Elvárt, hogy az elemzés intézményi szinten (pl. az intézmény milyen ösztönzőket kap a termékgazdától) és egyéni, azaz az adott intézmény által foglalkoztatott természetes személy biztosításértékesítők szintjén (pl. az intézmény milyen ösztönzőkben – formát és mértéket tekintve – részesíti a biztosításközvetítő alvállalkozókat, illetve természetes személy biztosításértékesítőket) is megvalósuljon. Elvárt, hogy az intézmény az ösztönzőkből, illetve ösztönzési rendszerből származó érdekkonfliktus lehetséges kockázatait egyéni – azaz a biztosításértékesítést érdemben végző természetes személyre – és intézményi szintre is külön-külön állapítsa meg.
  - b) Az MNB elvárja a versengő termékek esetén a díjazási különbségek azonosítását, konkrét adatokkal és az összehasonlítást megkönnyítő megoldásokkal alátámasztva (pl. díjazás mértéke, értékesítésre gyakorolt hatás), e nélkül az ösztönzési rendszer elemzése nem lehet megalapozott.
  - c) Értékesített volumentől függetlenül elvárt a versengő termékek közötti jutalék vagy díjazási különbség vizsgálata úgy, hogy az adott időszakban értékesíthető, de ténylegesen nem értékesített termékek is képezzék a vizsgálat tárgyát.
  - d) Elvárt, hogy az intézmény az ösztönzési rendszerben érdekkonfliktust eredményezőnek tekintszen minden olyan esetet, amikor a versengő termékek szerzési, illetve a teljes életciklus alatt kifizetni tervezett jutalékának vagy díjazásának mértékében 20 százalékos vagy azt meghaladó a különbség. Ennél kisebb különbség esetén is fennállhat érdekkonfliktus, mely esetben az ügyfélnek nyújtott adott szolgáltatás minőségére gyakorolt káros hatás kockázatát esetlegesen növelő vagy csökkentő összes releváns tényező dokumentált mérlegelése szükséges.
  - e) A 13. pont d) alpont szerinti limit esetén elvárás, hogy annak elemzésére versengő termékeként, komplex módon kerüljön sor, az esetleges fenntartási, illetve céljutalékok vagy díjazási különbségek figyelembevételével. Az MNB jó gyakorlatnak tartja a 20 százalékos vagy azt meghaladó különbség esetén a természetes személy biztosításközvetítők szintjén az ösztönzők korrekcióját.
  - f) Az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha az átfogó elemzés az értékesített termékek – az MNB által működtetett költség-összehasonlító oldal szerinti – teljes költségmutató értékeinek összevetését is tartalmazza.
  - g) Az MNB elvárja az átfogó elemzés haladéktalan felülvizsgálatát minden új termék bevezetését és valamely meglévő termék esetén alkalmazott ösztönző vagy ösztönzési rendszer változását megelőzően. Az ösztönzési rendszerben bevezetett időszakos változtatás (például rövid távú értékesítési akciók) esetében, amennyiben az az átfogó elemzést érdemben nem érinti, elégséges a módosítások hatásainak dokumentált, előzetes – a változtatást megelőző – felmérése.
  - h) Elvárt, hogy az elemzés mutassa be: az ösztönző, illetve az ösztönzési rendszer miként képes az értékesítési tevékenységek eredményét az ügyfél kárára befolyásolni, valamint az ügyfél érdekei sérelmének megelőzése érdekében alkalmazott intézkedéseket és az általuk elért eredményt is.
  - i) Kizárólag értékesítési megoszláshoz viszonyított vizsgálattal nem azonosíthatók teljeskörűen az ösztönzőnek vagy ösztönzési rendszernek az ügyfélnek nyújtott adott szolgáltatás minőségére gyakorolt esetleges káros hatásai. Egyéni szintű káros hatás azonosítása nem

szorítkozhat kizárólag az intézményen belüli versengőtermék-eloszláshoz való viszonyításra, mivel nem zárható ki, hogy az intézményi eloszlással az esetleges káros hatás összefüggésben van.

j) Az MNB elvárja, hogy utólagos vizsgálat esetén az érdekkonfliktus abban az esetben is megállapításra, és a szükséges, arányos intézkedés(ek) megtételre kerüljön, amennyiben az ügyfél érdeke az adott esetben nem sérült, de annak kockázata fennállt.

14. Elvárt az összeférhetlenségi szabályzat és az átfogó elemzés rendkívüli felülvizsgálata az értékesítésre vonatkozó panaszok számának az előző félévhez viszonyított, legalább 20 százalékos emelkedése esetén. Az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha az intézmény a fél évnél rövidebb időszakon belüli, egy anomália köré tipizálható panaszok számának rendkívüli növekedése esetén a felülvizsgálatot soron kívül elvégzi.

15. Az MNB elvárja az összeférhetlenségi szabályzatot és az átfogó elemzést érintő minden felülvizsgálat eredményének dokumentálását és legalább 5 évig tartó megőrzését.

IV. Ösztönzési rendszer

16. Az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha már maga a termékgazda az általa előállított versengő IBIP-ek esetében értékesítési partnerenként közel azonos szintű jutalékot, közvetett díjazást alkalmaz.

17. A független biztosításközvetítő és a függő többes ügynök esetében az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha a közvetítő saját alvállalkozói, illetve munkavállalói körében a termékgazdától független, teljesítmény- és minőség alapú díjazást (pl. fix összegű díjazás termékcsoportonként vagy éves díj alapján meghatározott fix arányú díjazás) alkalmaz.

18. Amennyiben a termékgazdától a biztosításértékesítő részére fizetett ösztönző mértékében különbség van, annak egységes arányban (pl. termékgazdától kapott díjazás 70%-a) az értékesítő részére való továbbadása önmagában nem kezeli az érdekkonfliktust, csupán nominális mértékben csökkenti a különbséget, a különbség aránya változatlan marad.

19. Jelentős, 20 százalékos vagy azt meghaladó jutalék- vagy díjazási különbség esetén az MNB jó gyakorlatnak tartja az ügyfél külön kérése nélküli transzparens tájékoztatás keretében, ha az intézményvalamennyi – az ügyfél igényeinek és szükségleteinek megfelelő – versengő termék jutalékának, közvetett díjazásának rangsorát a javadalmazás összegszerű megjelölése nélkül feltünteti a szerződéskötést megelőző tájékoztatás részeként. Az MNB e körben szintén jó gyakorlatnak tartja, ha az intézmény a versengő termékek ösztönzőinek mértékét átlagolja és termékenként bemutatja a javadalmazás átlagtól való eltérésének mértékét és irányát. Az MNB elvárja, hogy amennyiben a versengő termékek közül a magasabb díjazású termék kerül az ügyfél részére ajánlásra, úgy a biztosításértékesítő igazolható módon, részletesen indokolja meg, hogy miért a magasabb díjazású termék a legmegfelelőbb az ügyfél számára.

20. Az MNB elvárja, hogy a termékgazda ne alkalmazzon közvetlen egyedi ösztönzést a függő többes ügynök vagy a független biztosításközvetítő alvállalkozója részére. Az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha a biztosításközvetítő gazdálkodó szervezet ennek teljesülését folyamatosan ellenőrzi.

21. A függő többes ügynök és a független biztosításközvetítő részére a termékgazda által nyújtott ajándék érdekkonfliktust eredményezhet, ezért
- a) az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha ezen biztosításértékesítők fejenként és évente legfeljebb a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 70. § (9) bekezdés a) pontja szerint a bruttó minimálbér 10 %-ának megfelelő értékben fogadnak el ajándékot a termékgazdától;
  - b) az MNB nem tartja jó gyakorlatnak, ha a független biztosításközvetítő és a függő többes ügynök a termékgazda által szervezett utazáson vesz részt. Az ennek ellenére ilyen utazáson történő részvétel esetén elvárt, hogy a biztosításértékesítő értékelje összeférhetlenségi körülményként, és elemezze az értékesítésre gyakorolt hatásának kockázatát, illetve konkrét hatását.

V. Alkalmazott intézkedésekkel kapcsolatos elvárások és jó gyakorlatok

22. Az MNB jó gyakorlatnak tartja a legalább 10 fős éves átlagos biztosításértékesítői létszámmal működő független biztosításközvetítők és függő többes ügynökök esetében független belső ellenőr vagy compliance (megfelelőségi) vezető alkalmazását, ennek hiányában indokolt, hogy az érdekkonfliktus-helyzetekre vonatkozóan a tevékenységirányító lássa el ezen funkciót.
23. Az MNB elvárja, hogy az intézmény határozzon meg általános belső sztenderdeket (például szerződő életkora, szerződés tartama) bizonyos ügyféltypusoknak javasolt konkrét termékekről. Amennyiben a személyes igényfelmérés eredménye alapján az ügyfél bizonyos szempont szerint nem tartozik a javasolt termék célcsoportjába, de mégis az adott termék számára a legmegfelelőbb, akkor elvárt a sztenderdtől való eltérés egyedi indokolása és annak rögzítése.
24. Különös figyelmet igényel az IBIP lejárat előtti visszavásárlása, ha azt megelőző vagy azt követő fél éven belül az ügyfél új, az előzményszerződéssel versengő, hasonló megtakarítási célú szerződést köt vagy tervez kötni. Ezen esetekben
- a) az új biztosítás igényfelmérésének, illetve kockázatelbírálási, kötvényesítési folyamatának elengedhetetlen része a meglévő és a korábban – féléves időtartamon belül – megszűnt és reaktiválható versengő termékek teljeskörű – a termékek fő paramétereit, például tartamot, díjat is tartalmazó – feltárása és dokumentálása;
  - b) elvárt, hogy az új szerződéshez kapcsolódó tájékoztató tartalmazza a korábbi versengő szerződés megszüntetéséhez és az új szerződés megkötéséhez kapcsolódó veszteségeket és költségeket;
  - c) célszerű, hogy az intézmény az ügyfél számára is érthető módon, világosan és egyértelműen összehasonlítsa a meglévő szerződés megtartása, valamint annak megszüntetése és az új szerződés megkötése esetén felmerülő konkrét költségeket és a várható visszavásárlási összegeket több időtávra vonatkozóan (5, 10, 15, 20 év);
  - d) az MNB elvárja a lejárat előtt visszavásárolt IBIP-ek intézményi szintű monitorozását és ügyfélérték fókuszú kezelését.
25. Az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha az intézmény a természetes személy biztosításértékesítőt a szabályzat rendelkezéseinek betartásáért felelőssé teszi, azok megszegése esetére szankciókat határoz meg.
26. Az érdekkonfliktusok szempontjából az MNB az oktatásokkal kapcsolatban az alábbiakat várja el:

- a) a versengő termékek azonos szintű és rendszerességű oktatását,
- b) a tudásszint rendszeres felmérését,
- c) a független biztosításközvetítő által a termékekről saját hatáskörében is oktatás tartását a biztosításértékesítői számára,
- d) az oktatási tematikában az alábbiak meglétét:
  - da) új termék bevezetése esetén összeférhetlenségi kérdéskört,
  - db) összeférhetlenséggel kapcsolatos információkat,
  - dc) az összeférhetlenségi szabályzat és az átfogó elemzés felülvizsgálatának ismertetését,
  - dd) demonstrációs helyzetgyakorlatot a jó és rossz példáról, példákat érdekkonfliktus-helyzetekre.

27. Az MNB elvárja, hogy az összeférhetlenségi szabályzat módosítása esetén az intézmény a természetes személy biztosításértékesítőt a változásokról soron kívül tájékoztassa.

28. Ellenőrzésekkel, visszaméréssel kapcsolatos elvárások, jó gyakorlatok tekintetében az MNB álláspontja a következő:

- a) Az MNB elvárja, hogy az intézmény előre meghatározott és rendszeresen felülvizsgált ellenőrzési terv alapján, részletesen vizsgálja meg a közvetített termékek értékesítési körülményeit.
- b) Elvárt, hogy az intézmény rendszeres időközönként – minimum félévente – többségében kockázati alapon válasszon ki szerződéseket és ellenőrizze azokat, illetve az értékesítéskörülményeit az esetleges érdekkonfliktus szempontjából, továbbá dokumentálja a kiválasztás módszertanát és az ellenőrzés eredményét. A kiválasztás fő szempontjai a természetes személy biztosításértékesítők szintjén az alábbiak lehetnek:
  - ba) független biztosításközvetítő és függő többes ügynök esetében egy termékgazda termékeinek előnyben részesítése,
  - bb) az értékesíthető, az ügyfél igényeinek és szükségleteinek megfelelő termékekből jellemzően a magasabb díjazásúak értékesítése,
  - bc) 60 éves életkor feletti szerződő részére kötött folyamatos díjas IBIP,
  - bd) magas visszaírási arány.
- c) Az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha az intézmény – a 28. pont b) alpontban foglalt, rendszeres ellenőrzések időközétől függetlenül – az adott hónapban értékesített IBIP szerződések legalább 5 százalékának értékesítési körülményeit ellenőrzi, illetve ellenőrizteti. Amennyiben az értékesítés nem éri el a havi 100 IBIP szerződést, akkor a javasolt arány legalább 10 százalék.
- d) Elvárás, hogy az ellenőrzött egyedi szerződések kiválasztása – a szűrőpróbaszerű kiválasztás mellett – többségében kockázati alapon, előre meghatározott módszertan alapján történjen.
- e) Az MNB jó gyakorlatnak tartja, amennyiben az ellenőrzés a független biztosításközvetítő és a függő többes ügynök esetében már az ajánlat ügyfél általi aláírását követően, a termékgazdának való továbbítás előtt megtörténik.

29. Mindenképpen indokolt az ügyfél figyelemfelhívó és egyértelmű tájékoztatása a megtett intézkedés(ek)ről és az ügyfél számára felmerülő kockázatokról, amennyiben a meghozott intézkedés alkalmazása ellenére a versengő IBIP-eknél fennálló érdekkonfliktus-helyzet nem előzhető meg.

30. Az MNB elvárása szerint az oktatás önmagában nem alkalmas az ösztönzési rendszerben rejlő esetleges érdekkonfliktus-helyzet kezelésére, ugyanakkor elengedhetetlen abból a szempontból, hogy a termékpalettából az ügyfél részére az igényeinek legmegfelelőbb biztosítás kerüljön értékesítésre, hiszen kizárólag olyan termékek hasonlíthatók össze szakszerűen, amelyek esetében a biztosítáértékesítőnek azonos a tudásszintje.

VI. Záró rendelkezések

31. Az ajánlás a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 13. § (2) bekezdés i) pontja szerint kiadott, a felügyelt pénzügyi szervezetekre kötelező erővel nem rendelkező szabályozó eszköz. Az MNB által kiadott ajánlás tartalma kifejezi a jogszabályok által támasztott követelményeket, az MNB jogalkalmazási gyakorlata alapján alkalmazni javasolt elveket, illetve módszereket, a piaci szabványokat és szokványokat.

32. Az ajánlásnak való megfelelést az MNB az általa felügyelt pénzügyi szervezetek körében az ellenőrzési és monitoring tevékenysége során figyelemmel kíséri és értékeli, összhangban az általános európai felügyeleti gyakorlattal.

33. Az MNB felhívja a figyelmet arra, hogy a pénzügyi szervezet az ajánlás tartalmát szabályzatai részévé teheti. Ebben az esetben a pénzügyi szervezet jogosult feltüntetni, hogy vonatkozó szabályzatában foglaltak megfelelnek az MNB által kiadott vonatkozó számú ajánlásnak. Amennyiben a pénzügyi szervezet csupán az ajánlás egyes részeit kívánja szabályzataiban megjeleníteni, úgy az ajánlásra való hivatkozást kerülje, illetve csak az ajánlásból átemelt részek tekintetében alkalmazza.

34. Az MNB a jelen ajánlás alkalmazását 2025. január 1. napjától várja el az érintett pénzügyi szervezetektől.

Dr. Matolcsy György sk.
a Magyar Nemzeti Bank elnöke